

Република Србија
УПРАВНИ СУД
7 У. 8827/10 (2009)
15.07.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душанке Марјановић, председника већа, Зорице Китановић и Руже Урошевић, чланова већа, са судским саветником Вером Маринковић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца ЗЗ А.А. из ..., кога заступа Јасмина Тодоровић, адвокат из Шапца, ул. Карађорђева бр. 46/3, против решења Министарства животне средине и просторног планирања Републике Србије, Колубарски управни округ, бр. 360-356-00068/2003-04 од 30.12.2008. године, у предмету инспекцијских мера, у нејавној седници већа, одржаној дана 15.07.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА** решење Министарства животне средине и просторног планирања Републике Србије, Колубарски управни округ, бр. 360-356-00068/2003-04 од 30.12.2008. године.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неосноана, жалба тужиоца изјављена против решења Општинске управе Шабац, Одељења за комунално стамбене послове и заштиту животне средине, бр. 356-107/2002-08 од 01.04.2003. године. Наведеним првостепеним решењем одбијен је захтев тужиоца за одлагање административног извршења решења грађевинског инспектора Општинске управе Шабац, Одељења за комунално стамбене послове и заштиту животне средине, бр. 356-107/2002-08 од 17.12.2002. године.

У тужби поднетој Врховном суду Србије дана 02.05.2009. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа. Наводи да је решењем туженог органа 220 бр. 356-00039/2004-04 од 30.12.2004. године, донетим у извршењу пресуде Врховног суда Србије У. бр. 434/04 од 16.01.2003. године, поништено решење грађевинског инспектора Одељења за комуналне – стамбене послове и заштиту животне средине, бр. 356-107/2002-08 од 17.12.2002. године. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при навода датим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Управном суду су дана 01.01.2010. године, на основу члана 89. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/08 и 104/09), уступљени предмети Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009. године, није донета коначна одлука, а за које је надлежан Управни суд, сагласно члану 29. став 1. истог Закона.

Оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета управне ствари, поступајући на основу одредбе члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), по тужби у овом управном спору по правилима поступка прописаним одредбама Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), Управни суд је нашао да је тужба основана.

Из списка предмета произлази да је решењем Општинске управе Шабац, Одељења за комунално стамбене послове и заштиту животне средине, бр. 356-107/02-08 од 17.12.2002. године, наложено тужиоцу да у року од 7 дана од дана пријема решења поруши објект изграђен на кат.парц. бр. ... КО ..., у ул. ... бр. ... у ..., јер је исти изградио без грађевинске дозволе. На наведено првостепено решење тужилац је изјавио жалбу а решењем другостепеног органа од 24.01.2003. године његова жалба је одбијена. Пресудом Врховног суда Србије У. бр. 434/03 од 16.01.2004. године, уважена је тужба тужиоца и поништено је решење другостепеног органа од 24.01.2003. године, након чега је другостепени орган поништио решење Општинске управе Шабац, Одељења за комунално-стамбене послове и заштиту животне средине од 17.12.2002. године, о рушењу објекта. Код напред наведеног, тужени орган је оспореним решењем одбио, као неосновану, жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења број: 356-107/2002-08 од 01.04.2003. године, којим је

одбијен захтев тужиоца за одлагање административног извршења решења од 17.12.2002. године. Надаље је решењем Министарства за капиталне инвестиције Републике Србије, Колубарски округ у Ваљеву 360 број: 356-00032/2003-04 од 13.01.2005. године, поништен закључак од 03.03.2003. године, о дозволи извршења решења о рушењу објекта, са образложењем да је решењем истог органа од 30.12.2004. године, поништено решење првостепеног органа од 17.12.2002. године, којим је наложено рушење објекта. Код таквог стања ствари, тужени орган је оспореним решењем донетим 30.12.2008. године, одбио жалбу изјављену против првостепеног решења којим је одбијен захтев тужиоца за одлагање административног извршења решења од 17.12.2002. године. Како је решење о рушењу објекта већ било поништено, због тога су наводи тужбе основани а разлози оспореног решења нејасни.

По оцени Управног суда оспореним решењем је повређен закон на штету тужиоца. Ово са разлога, што је пресудом Врховног суда Србије У. бр. 434/03 од 16.01.2004. године, поништено решење туженог органа од 17.12.2002. године, на основу кога је донето решење о административном извршењу од 01.04.2003. године, због чега, по оцени суда, не стоје наводи туженог органа да је неоснована жалба тужиоца изјављена против решења којим је одбијен захтев тужиоца за одлагање административног извршења.

Са изнетих разлога, Управни суд је, применом одредбе чл. 41. ст. 2. , а у вези одредбе чл. 38. ст. 2. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ" бр. 46/96), одлучио као у диспозитиву пресуде, с тим што су примедбе суда изнете у овој пресуди обавезне за тужени орган у смислу одредбе члана 61. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 15.07.2010. године, 7 У. 8827/10 (2009)

Записничар
Вера Маринковић,с.р.

Председник већа – судија
Душанка Марјановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ИР